

нителници съ най-скжпи древности ся поразиха отъ бомбн-тѣ на непріятeli-тѣ, додгдѣ най-послѣ гладъ-тѣ принуди родолюбивія Генералъ Урихъ да ся предаде на Нѣмци-тѣ. На 28 Сентемврій. Тай сѫщо ся предадоха слѣдъ едно юнашко упорство и слѣдующи-тѣ крости: Вердунъ, Туль, Брайзахъ, Шлетщадъ, Соасонъ, Ланъ и проч.

Тѣзи бѣрзи и ненадѣйни побѣди на Германски-тѣ войски въсхитиха толкозъ Нѣмскія народъ щото тѣ обѣрнаха тази война отъ обранителна на завоевателна. По причина че Елзасъ и Лотарингія биле никога си нѣмски земи, тѣ искатъ сега да ся възползвуватъ отъ побѣди-тѣ си и да усвојатъ тѣзи двѣ провинци, на кон-то жителн-тѣ по-много мразятъ Нѣмци-тѣ отъ колко-то сами-тѣ Френци.

IV.

Като пристигна въ Парисъ извѣстие-то за плененіе-то на сичка-та Макъ-Махонова войска при Седанъ, народъ ся убѣди, че за да избави отечество-то си отъ пропасть-та, въ коя-то го вкара дасегашно-то правителство, трѣба да земе самъ въ рѣце-тѣ си управление-то на държава-та. Той скочи единогласно, отиде въ камара-та на народни-тѣ представители, та поиска да ся свали Наполеонова-та династія отъ престолъ и да ся провъзгласи република-та. На сѫщія часъ ся състави едно републиканско министерство отъ слѣдующи-щи-тѣ лица: Генералъ Трошио, президентинъ на министерство-то и главенъ командатинъ на войски-тѣ (кон-то щѣха сега да ся дигатъ); Жюль Фавръ, министъ на външни-тѣ работи; Гамбета, министъ на вътрешни-тѣ; Пикардъ, на финансіи-тѣ; Генералъ Лейфлю, на воинство-то; Греви, Керашри, Араго, Рошефоршъ, зеха разни клонове въ управление-то.

Първи-тѣ постежки на това ново правителство бѣха: да състави единъ отборъ отъ опитни хора, кон-то да зематъ нуждните мѣрки за защита-та на отечество-то; да издаде една общца прошка за сички-тѣ политически прѣстъжници; да свали сички-тѣ губернатори на провинци-тѣ, кон-то държаха съ паднало-то правителство и да ги намѣсти съ републиканци; да затвори сенатъ и законодателно-то тѣло, кон-то държаха съ Наполеона противъ волата на народъ; да позволи настѣкого да прави свободно военни оръжия, пушки